

F. t. l. om den offentlige sygeforsikring.

Den hidtidige statskontrol med fortsættelses-sygekasserne må fortsætte i overgangstiden, og den foreslås derfor ophævet senest fra det tidspunkt, da en afgørelse om forholdenes ordning skal foreligge, d. v. s. efter 3 år regnet fra lovens stadfæstelse. For at gøre kontrollen effektiv må den dog fortsætte, indtil afsluttende regnskab for perioden er revideret og decideret.

I øvrigt foreslås forholdene ligesom efter § 64 ordnet ved forhandling mellem de pågældende kassers ledelser. Hvis sådan forhandling ikke fører til en aftale, fastsætter socialministeren varigheden af fortsættelsesygekassemedlemmernes ret til at begære sig overført til sygekasserne i gruppe B uden ventetid, og først da indtræder pligten til bidragydende medlemsskab.

I tilfælde af, at en fortsættelsesygekasses ledelse måtte beslutte at fortsætte kassens virksomhed som privat sygeforsikring, kunne der opstå tvivlstilfælde om, hvilken forsikring der bør afholde udgifterne, når en person såvel opretholder medlemsskab i denne private sygeforsikring som lader sig optage som nydende medlem i en sygekasse. Hvis fortsættelsesygekassen til sin fortsatte virksomhed medtager den formue, der efter den hidtidige lovgivning er opsamlet som reservefond for en sygeforsikringsvirksomhed, der er led i den offentlige sygeforsikring, må det tillige kræves, at de hidtidige medlemmer af en sådan fortsættelsesygekasse træffer et valg mellem fortsættelsesygekassen og de anerkendte sygekasser. Det foreslås derfor, at fortsat medlemsskab i fortsættelsesygekasser, som ikke har truffet aftale med sygekasserne om overførelse af medlemmerne og en dertil svarende del af formuen, må afskære fra nydende medlemsskab i sygekasserne, d. v. s., at disse personer henvises til samtidig med medlemsskabet i den private sygeforsikring at være bidragydende medlemmer af sygekasse.

Med hensyn til forslaget til stk. 5 henvises til betænkningen side 125, hvorefter en overførelse af fortsættelsesygekassernes medlemmer til sygekassernes B-afdelinger ikke bør belaste sygekasserne med nogen udgift. Det bemærkes i øvrigt, at det i betænkningen side 122 stillede forslag om en successiv afvikling af fortsættelsesygekasserne må påregnes at kunne gennemføres administrativt inden for den i § 65, stk. 1, foreslåede frist på 3 år.

Til § 66.

Bestemmelsen har til formål at sikre en overgangstid på et halvt år efter lovens ikrafttræden, i hvilken alene de nu gældende regler om tidspunktet for pligten til bidragydende medlemsskab anvendes,

og i hvilken der er fri adgang til nydende medlemsret uden ventetid efter reglerne i § 5, stk. 3. Fra dette sidste må dog undtages personer, der allerede før ikrafttrædelsen har fået pligt til bidragydende medlemsskab, idet disse dermed allerede ifølge folkeforsikringsloven kun kan få nydende medlemsret med et halvt års ventetid. Da bodsordningen i folkeforsikringslovens § 83 ophæves, vil de heraf omfattede personer fra ikrafttrædelsen være at betragte som bidragydende medlemmer, for hvem pligten er indtrådt inden da.

Den foreslåede overgangstid suppleres af den i § 71 foreslåede overgangsperiode.

Det anses for rimeligt, at også forhøjelsen af det bidragydende medlemsbidrag først får virkning efter et halvt år.

Til § 67.

Stk. 1 svarer til folkeforsikringslovens § 20, stk. 3, der har karakter af en overgangsregel, og derfor bør placeres her.

Stk. 2 er begrundet med, at de nuværende fortsættelsesygekassemedlemmer i et vist omfang har et egentligt retskrav på den formue, der tilhører udligningskassen for begravelseshjælp, og denne ret bør sikres dem fremover, også hvis fortsættelsesygekasserne som nævnt ad § 65 måtte fortsætte som private foreninger. Den fortsatte forsikring må dog i så fald ordnes ved direkte medlemsskab over for udligningskassen. Den særlige ret bør højst vare indtil det tidspunkt, da indmeldelse som nydende medlem i sygekasse finder sted, idet en senere udmeldelse som nydende medlem bør have samme virkning som for ethvert andet nydende sygekassemedlem, d. v. s. at retten til begravelseshjælp opføres.

Stk. 3 vil opretholde den ved lov nr. 258 af 2. oktober 1956 givne hjemmel til at bevare mulige særrettigheder fra den før 1. januar 1954 gældende lovgivning.

Til § 68.

Bestemmelsen, der svarer til betænkningen side 220 og 224, skal i en rimelig overgangstid sikre, at ingen af dem, som efter folkeforsikringsloven har ret til dagpenge fra sygekasse, får en mindre ret end hidtil.

Til § 69.

Svarer til folkeforsikringslovens § 23 med visse redaktionelle ændringer.

Til § 70.

For Færøerne gælder stadig den før folkeforsikringsloven gældende sygekasseordning, og indtil særlige ændringer måtte blive foretaget, bør disse bestemmelser fortsat gælde uændret. I modsætning